

3 Ioan - Comentarii Jean Koechlin

Cea de-a doua epistolă interzicea să-i primim pe aceia care nu aduc „învățătura lui Hristos”. Cea de-a treia îi îndeamnă pe credincioși să-i primească și să-i ajute pe aceia care o învață (comp. cu Ioan 13.20). Veghind la binele slujitorilor Domnului, luăm parte la evanghelie (v. 8).

În această scurtă epistolă ne sunt prezentate mai multe persoane. Gaius, destinatarul ei, era un preaiubit al cărui suflet prospera, care lucra cu credincioșie și a cărui dragoste era recunoscută public. Dimitrie, numit mai apoi, avea de asemenea o mărturie bună (1 Timotei 3.7). Din contră, în aceeași adunare, Diotref iubea să fie cel dintâi (1 Petru 5.3), spunea vorbe rele pe seama apostolului, nu primea pe frați și alunga pe unii din adunare. Ioan menționează de asemenea frați evangheliști care „pentru Numelui Său au plecat” (v. 7; vezi Fapte 5.41). Numele prin excelență este Cel al lui Isus; El le este de ajuns ca mesaj și ordin de misiune (Fapte 8.35).

„Nu imita răul, ci binele”, recomandă apostolul (v. 11; 1 Tesaloniceni 5.15). Exemple de bine, ca și de rău, găsim și în această epistolă, cum găsim și în jurul nostru. Pe care le vom urma? Să-L urmăm înainte de toate pe Domnul Isus, în care niciodată n-a fost altceva decât binele (Marcu 7.37).